

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/111/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010001
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010001.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. Z., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 6. apríla 2021, o odvolaní obžalovaného Z. Z. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/159/2019 zo dňa 9.9.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného Z. Z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/159/2019 zo dňa 9.9.2020 bol obžalovaný Z. Z., uznaný vinným v bode 1) rozsudku pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2) rozsudku pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona., na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 29.12.2019 v čase cca o 14.15 h vo Zvolene, v priestoroch prevádzkovej jednotky TESCO STORES SR, ktoré je súčasťou OC Európa, na Námestí SNP č. 9690/63 vo Zvolene spoločným konaním s odsúdeným O. N., nar. XX.XX.XXXX v N. odcudzili deodoranty a to 4 ks Chan DEO ZEL 75 ml celkovo v hodnote 26,76 €, 4 ks PaP DEO ORI 75 ml celkovo v hodnote 26,76 € a 6 ks ADIDAS SG UEFA 250 ml celkovo v hodnote 11,94 € všetko spolu v hodnote 65,46 € a to takým spôsobom, že v oddelení drogérie obvinený č.2 O. N. vložil do ruksaku obvinenému č. 1 Z. Z., ktorý mal v tom čase na svojom chrbte, tovar a to 4 ks Chan DEO ZEL 75 ml, 4 ks PaP DEO ORI 75 ml a 6 ks ADIDAS SG UEFA 250 ml, pričom obidvaja obvinení prešli cez pokladňu bez zaplatenia, pričom obvinený č. 2 O. N. bol za pokladničnou zónou kontrolovaný vedúcou predajne E. G., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom Y., Y. cesta X/ X, avšak obvinený č. 1 Z. Z. sa dal na útek a tento bol zadržaný hliadkou OO PZ Zvolen na železničnej stanici vo Zvolene, pričom po jeho zadržaní tovar dobrovoľne odovzdal a tento bol nepoškodený vrátený na predajnú plochu, čím takto svojím konaním spôsobili spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. so sídlom Kamenné nám. I/A, 815 61 Bratislava, IČO: 31 321 828 škodu vo výške 65,46 €,

pričom sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že dňa 16.11.2019 spáchal priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola Obvodným oddelením PZ Zvolen uložená pokuta vo výške 30 €, číslo bloku na pokutu nezaplatenú na mieste 16135221, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2019 a

napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen, spis. zn. 5T 134/17 zo dňa 13.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2018 odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), § 212 ods. 2 písm. c), § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 300/2005 na odňatie slobody nepodmienečne na 1 rok 3 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2/ v čase od 14.00 h dňa 27.12.2019 do 14.50 h dňa 29.12.2019 na presne nezistenom mieste vo Zvolene maril výkon rozhodnutia súdu tak, že dňa 20.11.2019 osobne prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu č. k. OT 145/2019 zo dňa 20.11.2019 uloženú na základe trestného rozkazu OS Zvolen č. k. OT 145/2019 zo dňa 20.11.2019, ktorý sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 20.11.2019, pričom výkon trestu mal nastúpiť do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica s nástupom najneskoršie v priebehu dňa 27.12.2019 v čase do 14.00 h, pričom výzvu na nastúpenie do výkonu trestu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil a následne bol dňa 29.12.2019 v čase o 14.50 h, na nástupišti železničnej stanice Zvolen, ul. Masaryka, obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku hliadkou OO PZ Zvolen.

Za to bol obžalovaný Z. Z. odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti citovanému rozsudku podal dňa 11.9.2020 odvolanie obžalovaný Z. Z.. V podanom odvolaní uviedol, že sa necíti byť vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, keďže mal na to dôvod, keď nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody. Príslušníkom polície vtedy vysvetľoval, že stratil občiansky, aj doklad o nariadení výkonu trestu a preto nemôže sám nastúpiť do výkonu trestu. Na túto okolnosť má aj svedkov. Pokiaľ ide o krádež, je pravdou, že bol v tom obchode, ale nemal v pláne kradnúť. Jeho komplic O. N. mu začal dávať voňavky do ruksaku, pričom mu hovoril, aby to nerobil, avšak N. si nedal vôbec povedať. Záverom požiadal súd, aby ho zato neodsudzoval a dal mu ešte šancu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na súde prvého stupňa, kde bol obžalovaný poučený o následkoch vyhlásenia, necháva odvolanie obžalovaného na zváženie súdu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, a to vzhľadom aj na jeho vyhlásenie o vine. Pokiaľ ide o výrok o treste, tento považuje za zákonný a správny.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, je pravda, že sa na súde priznal, išlo mu predovšetkým o to, že jeho komplic N. mal konanie kvalifikované podľa odseku 1 a on podľa odseku 2, preto žiada, aby bol odsúdený rovnakým spôsobom, ako obžalovaný N.. Je mu ľúto, čo sa stalo, bol vtedy na nesprávnom mieste. Pokiaľ ide o trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, sám sa prihlásil, má na to aj svedka. Príslušníkom polície vtedy vysvetľoval, že stratil občiansky, aj papier o nariadení výkonu trestu a nemôže sám nastúpiť do výkonu trestu.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 9.9.2020 obžalovaný Z. Z. v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinným zo skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Odvolací súd konštatuje, že výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je možné odvolaním napadnúť a v odvolacom konaní vecne preskúmať, keďže podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, vyhlásenie obžalovaného je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), t. j. z dôvodu zásadného porušenia práv obžalovaného na obhajobu.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol osemkrát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch za majetkovú trestnú činnosť. Súd prvého stupňa správne konštatoval u osoby obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom ako aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., a to, že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Za spáchanú trestnú činnosť súd obžalovanému ukladal trest za dva trestné činy, a to úhrnný trest podľa zásad uvedených § 41 ods. 1 Tr. zák. podľa trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 2 Tr. zák. ktorá je stanovená šesť mesiacov až tri roky. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní dvanástich mesiacov, nemožno považovať za neprimerane prísny. Keďže sa obžalovaný prejednávanych trestných činov dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, súd prvého stupňa bol povinný v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona uložiť takto vymeraný trest ako nepodmienečný. Je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní dvanástich mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatela je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a represívny.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.